

**การศึกษาสมบัติของวัสดุหน่วงกันความร้อนแบบแผ่นแซนวิชรังผึ้งไม้อัด
ด้วยวิธีการจำลองไฟฟ้าในตัวอิเล็กทรอนิกส์**

**Study of the Thermal Insulation Material Properties with Plywood Inserted Honeycomb
Sandwich Panels by Finite Element-Simulation**

อำนวย เรืองวารี¹ ศรีษะ ต่อสกุล² และวรุณี เปรมานันท์³

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาการประยุกต์ใช้แผ่นแซนวิชรังผึ้งเสริมแผ่นไม้อัดสำหรับใช้เป็นโครงสร้างอาคารทดแทนวัสดุก่อสร้างอื่น การเลือกใช้แผ่นไม้อัดเพื่อเสริมแผ่นแซนวิชรังผึ้งจะใช้ไม้อัดที่มีขนาดตามร้านค้าห้องเดินคือแผ่นไม้อัดเจ็น แผ่นไม้อัดยาง และแผ่นไม้อัดสัก การวิเคราะห์โครงสร้างใช้การจำลองไฟฟ้าในตัวอิเล็กทรอนิกส์เพื่อทดสอบการถ่ายเทความร้อนของวัสดุแซนวิชแต่ละชนิด ผลการจำลองไฟฟ้าในตัวอิเล็กทรอนิกส์ พบว่าการเสริมไม้อัดในวัสดุแซนวิชสามารถลดปริมาณการนำความร้อนลงได้ ซึ่งไม้อัดทั้งสามชนิดที่นำมาทดสอบมีค่าการนำความร้อนไกล์เคลิงกัน ผลการจำลองไฟฟ้าในตัวอิเล็กทรอนิกส์ การถ่ายเทความร้อนสำหรับวัสดุแซนวิชเสริมไม้อัดเจ็นให้คุณสมบัติความเป็นจนวนกันความร้อนได้ดีที่สุด รองลงมาเป็นวัสดุแซนวิชเสริมไม้อัดสัก และวัสดุแซนวิชเสริมไม้อัดยาง ตามลำดับ และมีค่าอุณหภูมิแตกต่างประมาณ 0.1 องศาเซลเซียส

คำสำคัญ : แซนวิชรังผึ้ง, การถ่ายเทความร้อน, การจำลองไฟฟ้าในตัวอิเล็กทรอนิกส์, ไม้อัด

Abstract

This research had been studied the application of honeycomb sandwich panels by inserting plywood for use as a substitute other building materials. The inserting plywood of the honeycomb sandwich panels was selected from among local stores which are chines plywood, teak plywood, and rubber plywood. The analysis of honeycomb sandwich material had been simulated through finite element simulation in order to test for its heat transfer of each sandwich. The finite element simulation results it could be concluded that sandwich panel materials inserting with plywood could all reduce heat conduction. All three kinds of plywood have very close heat conduction rates. Nevertheless, the results from finite element simulation in chines plywood had shown that it had the best thermal insulation rate whilst teak plywood and rubber plywood came in second and third respectively. Each material has 0.1 °C difference in temperature.

Keywords : submission procedure, manuscript format, font side, font style and blank line.

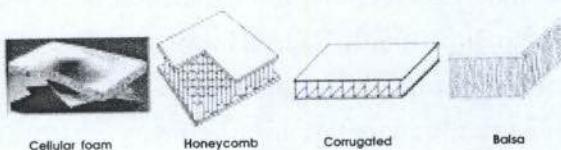
¹ อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี

² อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี

³ อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมเครื่องเนื้อและวัสดุ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

1. บทนำ

โครงสร้างแซนวิช (Sandwich structure) เป็นโครงสร้างประเภทหนึ่งของวัสดุเชิงประกลอน (Composite material) ซึ่งประกอบด้วยแผ่นประกลอนด้านบนและด้านล่าง (Faces) มีความบางแต่มีความแข็งแรงสูง ส่วนแกนกลาง (Core) เป็นวัสดุหนักเบา [1]–[2] แผ่นประกลอนและแกนถูกยึดเข้าด้วยกันด้วย ดังรูปที่ 1 วัสดุแซนวิชถูกนำมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มความแข็งแกร่ง และความแข็งแรงของโครงสร้าง โดยมีคุณสมบัติเด่นคือ มีโครงสร้างเบา (Lightweight Construction) [3] แผ่นประกลอนรับความเก็บดึง และความเก็บอัด ส่วนแกนกลางรับความเก็บเลื่อนเท่านั้น [4]

รูปที่ 1 ชนิดของวัสดุแซนวิช [1]

วัสดุแซนวิชสามารถแบ่งประเภทออกได้เป็น 4 ประเภท คือ แซนวิชโฟม (Cellular foam) แซนวิชรังผึ้ง (Honeycomb) แซนวิชคลอโลเจ (Corrugated) และแซนวิชไม้ (Balsa) [5] วัสดุแซนวิชถูกนำมาใช้งานในวงการเทคโนโลยีงานวิศวกรรม เรื่อง การขนส่ง และ ยานยนต์ [6], [7] เพื่อเพิ่มความเข้าใจพฤติกรรมของวัสดุแซนวิชในการออกแบบจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องนำเทคโนโลยีไฟฟ้าในที่เอลิเม้นต์ (Finite Element Method) มาใช้ช่วย วิเคราะห์วัสดุแซนวิช สำหรับงานวิจัยนี้ทำการวิจัยการประยุกต์ใช้แผ่นแซนวิชรังผึ้งเสริมแผ่นไม้อัดสำหรับใช้เป็นโครงสร้างอาคารทดสอบวัสดุก่อสร้างอื่น ๆ ซึ่งเลือกใช้แผ่นไม้อัดที่มีใช้คานห้องคลาด คือแผ่นไม้อัดเงิน แผ่นไม้อัดยาง และแผ่นไม้อัดสัก เสริมในวัสดุแซนวิช ชนิดรังผึ้ง โดยทำการจำลองไฟฟ้าในที่เอลิเม้นต์ เพื่อทดสอบการถ่ายเทความร้อนของวัสดุแซนวิชแต่ละชนิด ซึ่งสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการนำไปใช้งานต่อไป

2. วิธีการทดลอง

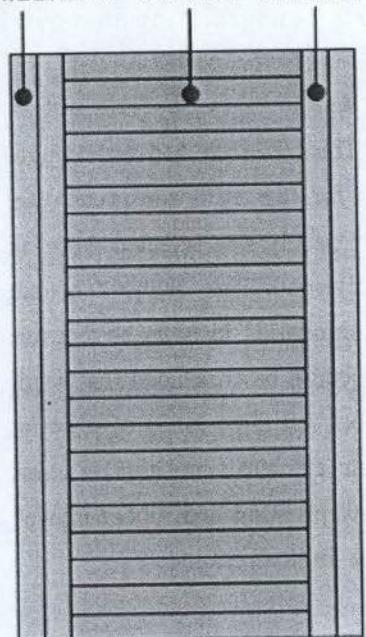
2.1 การออกแบบโมเดลไฟฟ้าในที่เอลิเม้นต์

การออกแบบโมเดลไฟฟ้าในที่เอลิเม้นต์ใช้หลักการออกแบบรูปร่างของแกนรังผึ้ง ตามทฤษฎีของ Zenkert [5] ซึ่งโมเดลนี้ขนาดมิติ คือ $300 \times 300 \times 40$ มิลลิเมตร ประกอบด้วยวัสดุไฟเบอร์กลาสเป็นแผ่นประกลอน ไม้อัด (ไม้อัดเงิน ไม้อัดยาง และไม้อัดยาง) และแกนกลางเป็นพอลีไพริเพลน (Polypropylene) เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่ถูกต้อง ทำการสร้างโมเดลในโปรแกรม Solid work โดยการแปลงไฟล์เป็นนามสกุล IGES เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้ในโปรแกรมไฟฟ้าในที่เอลิเม้นต์ ลักษณะโมเดลที่ได้ออกแบบดังรูปที่ 2

2.2 การจำลองไฟฟ้าในที่เอลิเม้นต์วัสดุแซนวิชชนิดรังผึ้ง

เนื่องจากโครงสร้างของแซนวิชรังผึ้งมีลักษณะสมมาตรกัน ในการจำลองจึงสร้างโมเดลเพียงรังผึ้งเดียว เพื่อลดความผิดพลาด ในการจำลองและเวลาในการคำนวณเอลิเม้นต์ การจำลองไฟฟ้าในที่เอลิเม้นต์สามารถดำเนินการอยู่สามขั้นตอน [2], [8] ดังนี้

แผ่นไฟเบอร์กลาส แผ่นรังผึ้ง แผ่นไม้อัด

รูปที่ 2 การออกแบบโมเดลวัสดุแซนวิช

ขั้นตอนที่ 1 เตรียมโปรแกรม (Pre-processor)

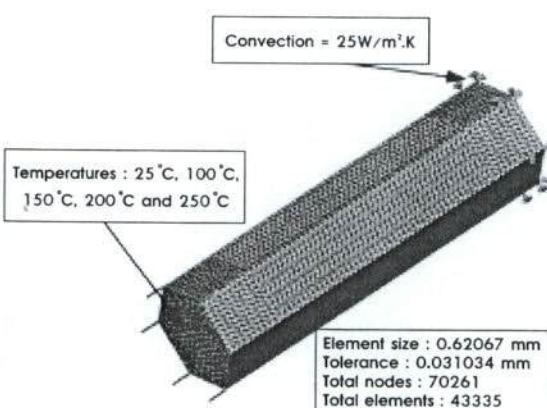
1. กำหนดคุณิตการวิเคราะห์แบบ Structure Analysis
2. กำหนดอเลิเมนต์ของโครงสร้างแบบ Brick Element (Solid)
3. กำหนดวัสดุ แบบ Isotropic Material
4. แบ่งโครงสร้างออกเป็นอเลิเมนต์ย่อย ๆ (Model Mesh Settings) ขนาด 0.62067 มิลลิเมตร

ตารางที่ 1 รายละเอียดของอเลิเมนต์

รายละเอียด	จำนวน
Element size	0.620670 mm.
Tolerance	0.031034 mm.
Total Nodes	70,261
Total Elements	43,335

5. กำหนดเงื่อนไขของ Boundary Conditions (Constrains and Loads)

- กำหนดอุณหภูมิ 50, 100, 150, 200 และ 250 องศาเซลเซียส กำหนด Heat transfer mechanism : Convection เท่ากับ 25 W/m².K แสดงดังรูปที่ 3

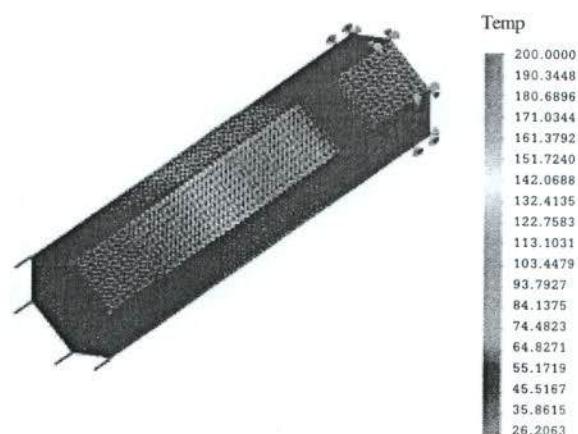
รูปที่ 3 การกำหนด Boundary Conditions

ขั้นตอนที่ 2 ประมวลผล (Solve)

ขั้นตอนที่ 3 แสดงผลลัพธ์ (Post-processor)

3. ผลการทดลองและวิจารณ์ผล

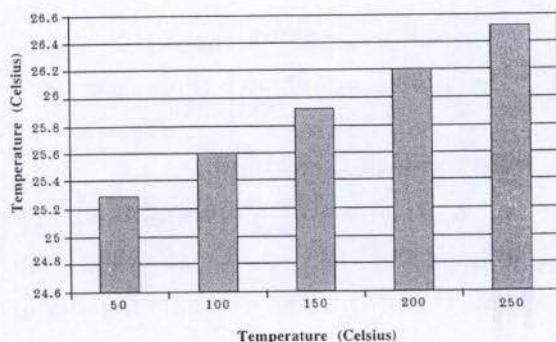
ผลการจำลองไฟฟ้าในตัวอเลิเมนต์ที่มีความร้อนกระทำตั้งแต่อุณหภูมิ 50 °C 100 °C 150 °C 200 °C และ 250 °C พบว่าลักษณะการถ่ายเทความร้อนเหมือนกันกล่าวก็อ ภาคการถ่ายเทความร้อนโดยการนำความร้อน ซึ่งการนำความร้อนเกิดได้ไม่ตื้นช่วงของวัสดุแซนวิชรังผึ้ง เนื่องจากวัสดุแซนวิชรังผึ้งมีความเป็นจนวน ซึ่งมีช่องว่างของอากาศทำให้อุณหภูมิลดลงอย่างรวดเร็ว แสดงดังรูปที่ 4

รูปที่ 4 ตัวอย่างการจำลองไฟฟ้าในตัวอเลิเมนต์การถ่ายเทความร้อนที่อุณหภูมิ 200 °C

3.1 การจำลองไฟฟ้าในตัวอเลิเมนต์การถ่ายเทความร้อนวัสดุแซนวิชรังผึ้งเสิร์ฟมีอัดลักษณะ

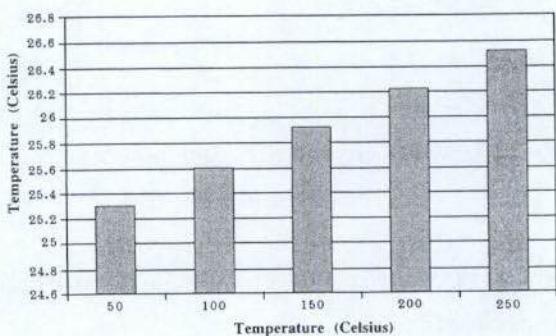
ผลการจำลองไฟฟ้าในตัวอเลิเมนต์ในรูปที่ 5 พบว่า เมื่อเพิ่มอุณหภูมิสูงขึ้นเกิดการนำความร้อนเพิ่มขึ้นตามลำดับ ทำให้การถ่ายเทความร้อนสูงขึ้นเป็นผลให้อุณหภูมิอีกด้านของผนังมีค่าสูงสุด ซึ่งจากการจำลองไฟฟ้าในตัวอเลิเมนต์ที่อุณหภูมิ 50–250 องศาเซลเซียส มีค่าอุณหภูมิเพิ่มขึ้นทุกๆ 50 องศาเซลเซียส ประมาณ 0.3 องศาเซลเซียส

รูปที่ 5 การจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์การถ่ายเทความร้อนที่อุณหภูมิ $50\text{--}200^{\circ}\text{C}$ ของไม้อัดสัก

3.2 การจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์การถ่ายเทความร้อนวัสดุแซนวิชรังผึ้งเสริมไม้อัดยาง

ผลการจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ในรูปที่ 6 พบว่าเมื่อเพิ่มอุณหภูมิสูงขึ้นเกิดการนำความร้อนเพิ่มขึ้นตามลำดับทำให้การถ่ายเทความร้อนสูงขึ้นเป็นผลให้อุณหภูมิอิ่กค้างด้านของผนังมีค่าสูงสุดซึ่งจากการจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ที่อุณหภูมิ $50\text{--}250$ องศาเซลเซียส มีค่าอุณหภูมิเพิ่มขึ้นทุกๆ 50 องศาเซลเซียสประมาณ 0.304 องศาเซลเซียส

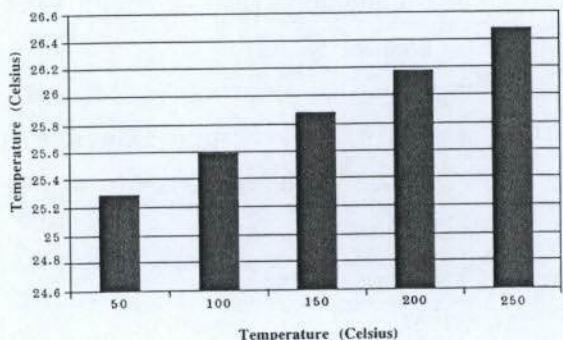

รูปที่ 6 การจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์การถ่ายเทความร้อนที่อุณหภูมิ $50\text{--}200^{\circ}\text{C}$ ของไม้อัดยาง

3.3 การจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์การถ่ายเทความร้อนวัสดุแซนวิชรังผึ้งเสริมไม้อัดจีน

ผลการจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ในรูปที่ 5 พบว่าเมื่อเพิ่มอุณหภูมิสูงขึ้นเกิดการนำความร้อนเพิ่มขึ้นตามลำดับทำให้การถ่ายเทความร้อนสูงขึ้นเป็นผลให้อุณหภูมิอิ่กค้างด้าน

ของผนังมีค่าสูงสุด ซึ่งจากการจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ที่อุณหภูมิ $50\text{--}250$ องศาเซลเซียส มีค่าอุณหภูมิเพิ่มขึ้นทุกๆ 50 องศาเซลเซียส ประมาณ 0.2964 องศาเซลเซียส

รูปที่ 7 การจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์การถ่ายเทความร้อนที่อุณหภูมิ $50\text{--}200^{\circ}\text{C}$ ของไม้อัดจีน

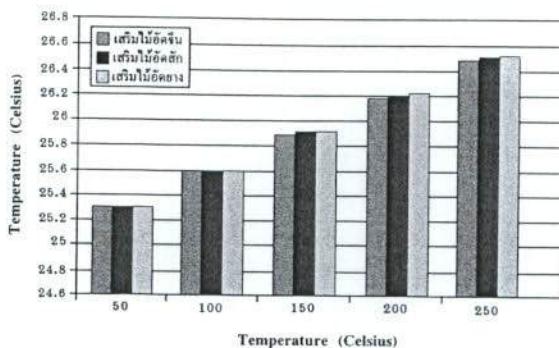
3.4 การเปรียบเทียบผลการจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์

ผลการจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์พบว่ารูปทรงรังผึ้ง (Cores) มีอิทธิพลต่อการถ่ายเทความโดยการนำความร้อน ซึ่งพบว่าสามารถเกิดการนำความร้อนไม่ได้ทำให้เกิดสูญเสียความร้อนภายใน เนื่องจากมีช่องว่างภายในทำให้เกิดการนำความร้อนลดลง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Zenkert [5] นอกจากนี้พบว่าการเสริมไม้อัดในวัสดุแซนวิชทำให้ลดปริมาณการนำความร้อนลงได้ซึ่งไม้อัดพังสามชนิดมีการนำความร้อนใกล้เคียงกันมากซึ่งผลการจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์การถ่ายเทความร้อนสำหรับวัสดุแซนวิชเสริมไม้อัดจีนให้คุณสมบัติความเป็นฉนวนกันความร้อนได้ดีที่สุด รองลงมาเป็นวัสดุแซนวิชเสริมไม้อัดสัก และวัสดุแซนวิชเสริมไม้อัดยาง ตามลำดับ

3.5 เปรียบเทียบผลการทดสอบความร้อนตามมาตรฐาน ASTM C 518

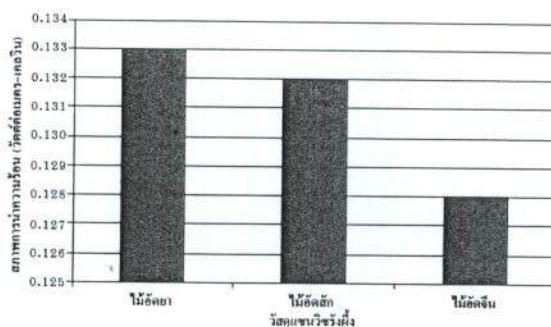
ผลการทดสอบสภาพการนำความร้อนตามมาตรฐาน AMTM C 518 ดังรูปที่ 9 พบว่าวัสดุแซนวิชรังผึ้งเสริมไม้อัดจีนให้การนำความร้อนต่ำ แสดงว่าวัสดุ

แซนวิชชนิดนี้มีความเป็นอนุนวยได้ดี รองลงมาเป็นวัสดุแซนวิชรังผึ้งเสริมไม้อัดสัก และวัสดุแซนวิชรังผึ้งเสริมไม้อัดยางตามลำดับ ซึ่งผลการทดสอบมีความสอดคล้องกับผลการทดลองเป็นอย่างดี

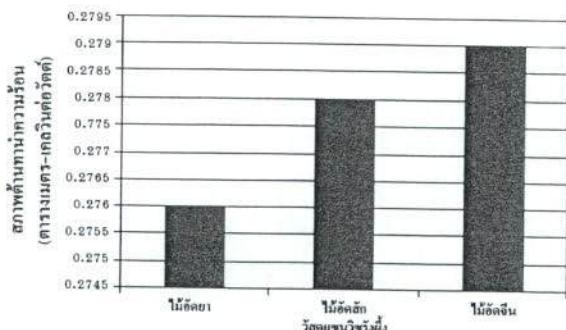

รูปที่ 8 การเปรียบผลการจำลองไฟฟ้าในต่ออุณหภูมิของวัสดุแซนวิชรังผึ้งเสริมไม้อัดทั้งสามชนิด

ผลการทดสอบสภาพการด้านท่านความร้อนตามมาตรฐาน AMTM C 518 ดังรูปที่ 10 พบว่าวัสดุแซนวิชรังผึ้งเสริมไม้อัดให้ค่าการด้านท่านความร้อนสูง แสดงว่าวัสดุแซนวิชชนิดนี้มีความเป็นอนุนวยได้ดี รองลงมาเป็นวัสดุแซนวิชรังผึ้งเสริมไม้อัดสัก และวัสดุแซนวิชรังผึ้งเสริมไม้อัดยางตามลำดับ ซึ่งผลการทดสอบมีความสอดคล้องกับผลการทดลองเป็นอย่างดี

รูปที่ 9 ผลการทดสอบสภาพการนำความร้อนตามมาตรฐาน ASTM C 518

รูปที่ 10 ผลการทดสอบสภาพการด้านท่านความร้อนตามมาตรฐาน ASTM C 518

4. สรุปผลการทดลอง

งานวิจัยนี้ได้ให้แนวทางการวิเคราะห์การถ่ายเทความร้อนของวัสดุแซนวิชชนิดรังผึ้ง ซึ่งนอกจากมีความแข็งแรงแล้วยังเป็นวัสดุทนทานกับความร้อน ซึ่งงานวิจัยนี้ได้เสริมวัสดุไม้อัดลงไปเพื่อต้องการทราบความสามารถในการถ่ายเทความร้อน ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าการเสริมไม้อัดทั้งสามชนิดสามารถลดการนำความร้อนได้ดี โดยเฉพาะวัสดุแซนวิชรังผึ้งเสริมไม้อัดสัก สามารถลดการถ่ายเทความร้อน หรือสภาพด้านท่านความร้อนได้ดีที่สุด และมีค่าอุณหภูมิแตกต่างประมาณ 0.1 องศาเซนเชียร์ ซึ่งผลการจำลองไฟฟ้าในต่ออุณหภูมิมีความสอดคล้องกับผลการทดสอบคุณสมบัติทางความร้อนตามมาตรฐาน ASTM C 518

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณทุนงบประมาณแผ่นดินประจำปี 2554 ภายใต้โครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และขอขอบคุณ ภาควิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ในการเอื้อเพื่อเครื่องมือและอุปกรณ์ในงานวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- [1] Allen, H.G. 1969. **Analysis and Design of Structural Sandwich Panels.** London: Pergamon Press.
- [2] Bathe, K.J. 2002. **Finite-Elemente-Methoden.** Auflage 2. Berlin: Springer-Verlag.
- [3] Pflug, J., Vagrimde, B., & Verpoest, I. (2003). **Material Efficiency and Cost Effectiveness of Sandwich Materials.** Katholieke Universiteit Leuven, Belgium.
- [4] Burman, M.1998. **Fatigue Crack Initiation and Propagation in Sandwich Structures.** Division of Lightweight Structures, Royal Institute of Technology, Stockholm.
- [5] Zenkert, D.1997. **The Handbook of Sanwich Construction.** London: EMAS.
- [6] Hohe, J.and Librescu, L.2004. **Core and Face-Sheet Anisotropy in Deformation and Buckling of Sandwich Panels,** AIAA Journal, 42.
- [7] Starlinger, A.(1991). **Development of Efficient Finite Shell Elements for Analysis of Sandwich Structures under Large Instabilities.** Dsseldorf: VDI-Verlag GmbH.
- [8] Kress, G., 2004. **Strukturanalyse mit FEM.** ETH, Swiss Federal Institute of Technology Zurich, Zrich.